

Namn: Averell Soedergran

Ålder: 26

Yrke: Livsstilsjournalist på tidningen TIME, klubbvärd, festfixare, artist

Familj: Nej

Äter: Japanskt

Dricker: Mineralvatten eller vin

Du syns mycket i New Yorks uteliv och bland innefolket just nu.

Oh jaa, jag är fullkomligt eftertraktad, het så att säga. Farligt het. Alla, precis alla vill ha mig där, på sina bröllop, sina skruvade fester och sånt. Vart än glittret samlas finns jag, ny, fräsch och ung. Med nya, de *nyaste* idéerna som gör äpplet till världens totalaste stad. Jag behöver ju bara säga nej va, men jag säger ja istället, då *vet* jag att festen blir vad den blir. Oh, Whitney, Britney, Bobby! Tacka mig för de tillfällena då ni glittrat som mest. Haha, men det är sant, gud vad sant det är. Det gäller att märkas va, femton minuters berömmelse räcker inte längre, jag vill ju leva hela livet i den berömmelsen. Att leva i stjärnornas skugga är inte som att leva i vilken skugga som helst, det är en glänsande silverskugga, med paljetter på. Gud ja.

Hur hinner du med allt?

Jamen gud, det är kombinationen som fixar det. Kombon mellan skrivandet och festfixandet i ett, champagnebubblorna sprudlar liksom in i pennan som svärtar pappret. En dragshow i Downtown blir min nästa artikel, en biopremiär med Jen (Jennifer Lopez, reds. anm.) är himlen nedkommen. Sova har jag slutat med, haha, på natten lever katten. Partykatten. Det är ju detta jag älskar, in party veritas som de gamla grekerna sa. Tänk att få vara med då, snygga vita togor och performancekonst en masse. Nä, man får vara nöjd med sin lyckliga lott att fladdra i världens stad. Du vet att de älskar mig va? Alla de stora, avgudar mig. Men en gång skällde jag faktiskt ut Matt (Damon, reds. anm.) när han såg för taskig ut, alldeles bakis, ja kan du tro, på min fest. Så gör man bara inte mot mig, ansvarslost. Inga trötta typer på mina fester, det smittar, till slut sitter man med ett gäng dönickar till halvkändisar i hörnen. Allt som betyder något har då försvunnit. Ja gud så pinsamt det kunde blivit. Men nu är det ju inte så.

Du är allt en riktig stadskille du.

Oh ja. Men jag menar, det är ju här du lever, va. Steppa ner för stjärnornas glitterprydda estrad. Dansa iväg i natten, oh gud jag blir ju nästan upphetsad, haha. Ute på vischan va, nej fy så primitivt. Det är ju här blodet kokar, kokar ikapp med sirenerna och trafikljusen. Det är bara att vicka loss den där hängstjärten och hänga med. Oj, stjärta får man ju inte säga i tidningen, hihi. Stjärta stjärta stjärta! Leo di Caprios stjärta, apropå det, har blivit fasansfullt slapp. Ja, hela han har blivit alldeles plufsig. Så ung också, skrämmande är vad det är. Men Whitney har ju blivit smal, nej fy så hemskt. Så går det om man knarkelibarkar. Men det får man ju inte säga att hon gör. Nä, hon är faktiskt en underbar människa, varm, god och djup. Och den kvinnan du, har stjärnstatus.

Men hur skall det då gå när ni nu skall ut i ödemarken?

Va? Jaha, du pratar om Petes reportage. Äh, det skall nog gå bra, jag har varit i Tyskland. Så jag klarar mig alltid, dessutom skall det bli spännande att bringa lite party till kofösarna där ute. Jag tror nog att de kommer vara rätt snälla mot mig. Och så blir det jätteintressant att liksom se den här underbara krocken mellan stadslivet och landet, men jag har mina tricks och utrustning för att behärska de flesta situationer. Det är dock lite hemligt, men folk kommer avguda mig, så mycket kan jag säga. Jaja, jag vet att det inte är mig som reportaget skall handla om, men jag måste ju bara få sätta min blänkande prägel på det här. Jag vet inte om du har läst de grejer jag har gjort tidigare, men jag kan ju säga att jag vet vad som gäller.

Det kanske till och med kan ge inspiration till kommande fester?

Ja! Nej förresten, det där cowboymat är väl lite väl passé? Passerad cowboy med bönor och, usch och tvi, fläsk. Hur kan man bara äta en gammal gris. Där har ju asiaterna ett försprång, fisk, grönsaker och nudlar. Och gud vad de är snygga, japanerna. Små och smala, med världens snyggaste kläder dessutom. Fast bara i Japan då, här har de egentligen ingen stil. Lite snedögda bara.

Så vilka blir ni nu som skall med?

Jo det är Pete, en gammal flummare, han är liksom ledare för hela företaget. Han har vart med förr och festat, på det glada sextiotalet, så honom kan man lita på. Jake... en lantis, från Arizona tror jag. Och Mike, en riktig dönick om jag får säga det, fast ibland kan han vara riktigt rolig, om man tar det på rätt sätt.

Lycka till!

Supertack så mycket, puss och kram!

Din introscen

Du arrangerar en fest på New Yorks häftigaste ställe. Leonardo di Caprio kom. Han blev av någon anledning jättearg och vill gå. Men snart kommer nöjespressen och han bara måste vara kvar.

Din introreplik:

Men snälla Leo, det kommer aldrig hända igen, stanna bara en timme till.

Jakes introscen

Du är Charles, du och dina kompisar Jake, Bill och Clifton sitter ute på Ellis Island och tittar på solnedgången. Ni har druckit lite öl och lyssnar på musik. Bättre än så här kan det knappast bli.

Mikes introscen

Du är Helen och är grymt alternativ. Du är svartklädd och djup. Du, din väninna Sam och hennes kille Roy sitter på Kafé RAF och har nyss lyssnat på Mikes poesiuppläsning. Den var riktigt usel. Skitdålig verkligen.

Petes introscen

Du är polis. Nu har någon blivit skjuten här mitt på gatan och du och dina kollegor skall fråga ut en kille. Han är rätt märklig och det går inte så bra.

Reportaget

Såhär skall det alltså gå till; vi kommer köra bil, som vi hyr på Billy-Bobs biluthyrning tio mil utanför Silver City i New Mexico, dit tar vi en taxi. Sen åker vi därifrån via Langtry i Texas, över Pecos och till slutstation Austin där vi lämnar bilen till Billy-Bobs brorsa John, varifrån vi flyger hem igen. På vägen skall vi göra intervjuer och deltagarobservationer vid fik, bensinstationer, drive in biografer och dylikt.. De vi väljer att intervjua skall vara i grupper om minst tre personer, samt spegla nationen. Vi gör intervjuerna en och en. Så att alla inte babblar i mun på varandra. Okej, det var väl allt. Ja, typ.

Packning

Hygienartiklar

Tvättmedel

Ett par chaps (såna där cowboyöverdragsbyxor med fransar) i svart lack

Ett par guldbestänkta jeans

Ett par silverfärgade cowboyboots

En för liten rosa cowboyhatt

En sirligt dekorerad svart sidenskjorta

Underkläder och strumpor